

Grunden til, at den vedkommende blev afstediget. Ja, den højtærede Minister ryfter paa Hovedet, men for dem, som kender en lille Smule til, hvorledes det er gaaet til, vil den højtærede Minister dog næppe kunne føre noget Bevis for, at det ikke er de Oplysninger, som denne Mand har givet; der medførte den vedkommende Afstedigelse. Saa anlægger den højtærede Minister Sag imod ham og faar ham dømt; jeg skal naturligvis ikke kritiserer Dommen, der er falden over denne Mand; er den ikke rigtig, bliver den maaske underkendt af den højere Ret, men jeg vil blot fremhæve det besynderlige, at i den ene Administration, hvor de Anker, som en Embedsmand har fremsat, vise sig at være i det væsentlige rigtige, der faar den højtærede Minister Manden straffet, og i den anden Administration, som gaar rent pinende galt, der indstiller den højtærede Minister dens Embedsmand under lignende Forhold til kongelig Udnævnelse. Det er en lille Smule behynderligt, og det er saa meget mere behynderligt, som alt hvad der foreligger om det kongelige Teater virkelig støtter den Mening, som jeg og andre Medlemmer af dette Ting have udtalt om det. Det kgl. Teater er vistnok for Njeblikket i visse Henseender stillet saa heldigt, som det nogen Sinde har været. Der er en saa dygtig Stab af Skuespillere og Kunstnere derovre, som det kgl. Teater vistnok i Reglen har haft. Der kan naturligvis nævnes fra ældre Tider enkelte fremragende Navne, som synes at overstraale de nuværende Kunstnere; men hvem ved, om ikke om tyve Aar de nuværende Kunstnere ogsaa ville straaile med en saadan Nimbus, som de ældre nu gøre? Jeg siger, det kgl. Teater har en udmærket Skole af Kunstnere, og det har jo Udgang til at faa nye Kræfter fra de andre Theatre, det raader jo i Virkeligheden over alt, hvad der er af Stuepilkunst her i Landet, og med den Iver, der er her i Landet for at spille Komædie, kan man være temmelig sikker paa, at der ikke er noget Menneſte, der har Evne til at spille Komædie, som ikke gør det, og man kan være temmelig sikker paa, at alt, hvad Danmark ejer af dygtigt, er paa Brædderne, det staar til det kgl. Teaters Disposition. Men hvad bliver saa Resultatet? Resultatet bliver, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds udtalte, at en Mængde af det kgl. Teaters Loger staar tomme, at Abonnenterne ikke ville se de Stykker, der spilles. Jeg har hørt, at det er ikke, fordi de blive borte, men de have slet ikke abonneret. Det er aldeles sikkert, at et andet Teater, Dagmartheatret, der har begyndt paa at etablere Abonnement, staar

omtrent ved Siden af det kgl. Teater i Abonnentantal. Det er stigende hvert Aar, og det kgl. Teater gaar ned hvert Aar, det vil den højtærede Minister ikke kunne modstige.

Saa gør man ved det kgl. Teater saa mange mærkværdige Ting, som om det var aldeles ligegyldigt, om Teatret gav Indtægt eller ikke. Jeg skal nævne en enkelt Ting. Man bevilgede i Fjor en Festsforestilling eller Beneficforestilling for to af det kgl. Teaters ypperste Skuespillere. Det er der vistnok ikke et Menneſte, der har det mindste imod eller ikke finder fuldstændig rimeligt. Men hvad gør man saa? Man giver disse to Skuespillere til at holde denne Forestilling en Aften, hvor det kongelige Teater er fuldstændig sikkert paa at have udsolgt Hus for egen Regning. Der er ingen Tvivl om, at de to Skuespillere, til Fordel for hvilke denne Forestilling blev givet, ere saa populære, i.e. blot i Kjøbenhavn, men i hele Landet, at denne Forestilling kunde have været givet en hvilkenſomhelst Dag i Aaret eller i alt Fald en hvilkenſomhelst Dag i Sæsonen og givet de paagældende den samme Indtægt, som Forestillingen nu gav anden Pinsedag. Og hvad er Resultatet heraf? Det er, at for at give disse to Kunstnere denne Forestilling, berøver man uden nogen som helst Grund Teatret en Indtægt af, saavidt jeg ved, omtrent 4000 Kr. Det er ikke mit Ønske, at disse to Kunstnere skulde have haft en Dre mindre Indtægt af deres Forestilling; men jeg er fuldstændig overbevist om, at havde man taget en hvilken som helst anden Dag til at give dem Teatret til Naadighed, en anden Aften, hvor Teatret ellers spiller for tomme Bænke, vilde baade de have faaet fuldt Hus, og Teatret have faaet udsolgt anden Pinsedag. Man gør endogsaa den Mærkværdighed at holde Forestillingen om Eftermiddagen Kl. 4, saaledes at det var muligt at spille den Aften; men i Stedet for gaar hele Personalet ud og holder Gilde paa Hotel Joniks — det kunde maaske den højtærede Minister fortælle os lidt om — og det kgl. Theater staar tomt. Jeg siger, det er ikke nogen ganske forsvaerlig Maade at lede Teatret paa. Naar det gaar saa daarligt som nu, saa ligefrem at kaste bort en Indtægt af 4—5000 Kr., det er ikke rigtig og forsvaerligt. Og hvad producerer saa det kgl. Theater? Jeg vil nævne en eneste Ting. Der var en Gang i Foraaret, da saa at sige hele Landet, og navnlig da hele Kjøbenhavn, søgte at vise alt det bedste frem, de havde, nemlig ved Majestatens Guldbryllupsfest. Intet var da naturliggere, end at det kgl. Teater ogsaa ved denne Lej-